

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Kondra a soudců Mgr. Ley Pavlovové a Mgr. Ing. Borise Nypla v právní věci žalobce A. M., bytem , zast. V. Š., advokátem v , proti žalovanému , zast. V. H., advokátkou v , o zaplacení 278.208 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 23. 6. 2011 č. j. 4C 215/2009-211, **t a k t o :**

Rozsudek okresního soudu se

- I. v části výroku pod bodem I, ve které byl žalovaný uznán povinným zaplatit žalobci částku 96.654 Kč, **p o t v r z u j e ,**
- II. jinak se rozsudek – vyjma nenapadeného zamítavého výroku pod bodem II – **m ě n í** takto:
 - a) ve zbytku, tj. co do částky 39.638 Kč, se žaloba **z a m í t á ,**
 - b) žalovaný je povinen zaplatit žalobci úroky z prodlení

1) z částky 6.553,02 Kč

ve výši 9,75 % ročně za dobu od 19. 12. 2007 do 31. 12. 2007,
ve výši 10,5 % ročně za dobu od 1. 1. 2008 do 30. 6. 2008,
ve výši 10,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 20. 5. 2010

2) z částky 4.350,71 Kč

ve výši 10,5 % ročně za dobu od 19. 1. 2008 do 30. 6. 2008,
ve výši 10,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 20. 5. 2010

3) z částky 5.170,35 Kč

ve výši 10,5 % ročně za dobu od 19. 2. 2008 do 30. 6. 2008,
ve výši 10,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 20. 5. 2010

4) z částky 2.516,95 Kč

ve výši 10,5 % ročně za dobu od 19. 3. 2008 do 30. 6. 2008,
ve výši 10,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 20. 5. 2010

5) z částky 5.081,84 Kč

ve výši 10,5 % ročně za dobu od 19. 4. 2008 do 30. 6. 2008,
ve výši 10,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009

6) z částky 3.812,60 Kč

ve výši 10,5 % ročně za dobu od 19. 5. 2008 do 30. 6. 2008,
ve výši 10,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009

7) z částky 8.448,90 Kč

ve výši 10,5 % ročně za dobu od 19. 6. 2008 do 30. 6. 2008,
ve výši 10,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 20. 5. 2010

8) z částky 3.703 Kč

ve výši 10,75 % ročně za dobu od 19. 7. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 20. 5. 2010

9) z částky 3.197 Kč

ve výši 10,75 % ročně za dobu od 19. 9. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,

a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

10) z částky 3.104 Kč

ve výši 10,75 % ročně za dobu od 19. 9. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,

ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

11) z částky 6.287,92 Kč

ve výši 10,75 % ročně za dobu od 19. 10. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

12) z částky 10.352,12 Kč

ve výši 10,75 % ročně za dobu od 19. 11. 2008 do 31. 12. 2008,
ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 21. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro

dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

13) z částky 10.084,01 Kč

ve výši 10,75 % ročně za dobu od 19. 12. 2008 do 31. 12. 2008,

ve výši 9,25 % ročně za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009,

ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,

ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,

a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

14) z částky 12.729,98 Kč

ve výši 9,25 % ročně za dobu od 19. 1. 2009 do 30. 6. 2009,

ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,

ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,

a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

15) z částky 10.755,98 Kč

ve výši 9,25 % ročně za dobu od 19. 2. 2009 do 30. 6. 2009,

ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,

ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

16) z částky 9.834,58 Kč

ve výši 9,25 % ročně za dobu od 19. 3. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

17) z částky 12.017,19 Kč

ve výši 9,25 % ročně za dobu od 19. 4. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

18) z částky 9.375,97 Kč

ve výši 9,25 % ročně za dobu od 19. 5. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,

ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

19) z částky 9.231,51 Kč

ve výši 9,25 % ročně za dobu od 19. 6. 2009 do 30. 6. 2009,
ve výši 8,5 % ročně za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009,
ve výši 8 % ročně za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2010 do 31. 12. 2010,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011,
ve výši 7,75 % ročně za dobu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011,
a za dobu od 1. 1. 2012 do zaplacení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí

to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.

- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem.
- IV. Oba účastníci jsou povinni nahradit České republice náklady řízení, a to žalobce v částce 5.093 Kč a žalovaný v částce 8.093 Kč, oba do tří dnů od právní moci rozsudku a na účet Okresního soudu v Náchodě.
- V. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady odvolacího řízení v částce 16.762 Kč také do tří dnů od právní moci rozsudku a k rukám advokáta žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako bývalý zaměstnanec žalovaného se domáhal výše uvedenou žalobou zaplacení částky 278.208 Kč s úroky z prodlení jako doplatku mzdy za dobu od 1. 11. 2007 do 31. 5. 2009, a to z důvodu nezaplacené práce přesčas.

Okresní soud výše uvedeným rozsudkem žalobě vyhověl co do částky 136.292 Kč s úroky z prodlení blíže v rozsudku soudu I. stupně specifikovanými a ve zbytku, tj. co do částky 141.916 Kč s příslušenstvím, žalobu zamítl. Uzavřel s odkazem na závěry znalce z oboru ekonomika, že ve zmíněné době žalobce odpracoval celkem 1430,75 přesčasových hodin, za které mu nebyla proplacena základní mzda ani přesčasový příplatek ve výši 25 % a nebylo mu ani poskytnuto náhradní volno, přičemž za tuto práci mu náleží právě 136.292 Kč. Podotkl, že sice vedle uzavřené pracovní smlouvy pro výkon práce řidiče při rozvozu masných výrobků byla mezi účastníky uzavřena ještě dohoda o vedlejší pracovní činnosti s rozsahem práce do 40 hodin měsíčně, podle které měl žalobce provádět výběr hotových peněz od zákazníků, nikde ale nebylo evidováno, jaký čas touto činností v měsíci strávil. Námitku žalovaného, kterou žalovaný započítal proti žalobě částku 24.018 Kč vyplacenou podle žalovaného právě jako odměnu za vedlejší pracovní činnost pro případ, že by tato dohoda o vedlejší pracovní činnosti byla uznána za neplatnou, považoval okresní soud za nedůvodnou a za pozdě vznesenou. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

V odvolání proti výroku o povinnosti zaplatit 136.292 Kč s příslušenstvím žalovaný vytkl okresnímu soudu nedostatečné odůvodnění rozsudku, a to zejména k otázce, kterou žalovaný považuje pro řešení tohoto sporu za zásadní, tedy k platnosti či namítané neplatnosti dohody o vedlejší pracovní činnosti. Žalovaný má za to, že tato dohoda uzavřená s žalobcem je platným právním úkonem a za tohoto předpokladu pak nebyl důvod žalobě vyhovět, protože odpracované hodiny, které žalobce a poté znalec vykazuje jako přesčasové při výkonu práce řidiče podle pracovní smlouvy, byly ve skutečnosti odpracovány v rámci předmětné dohody a řádně také žalobci zaplaceny. Pokud by pak tato dohoda byla považována za neplatnou, pak ovšem částka 24.018 Kč, která byla žalobci zaplacena za tuto vedlejší činnost, je bezdůvodným obohacením žalobce a minimálně tato částka neměla být žalobci přiznána (viz tabulka vypracovaná žalovaným, č.l. 19 spisu). Navrhl zrušení rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Žalobce žádal potvrzení rozsudku. Zdůraznil, že sice dohoda o vedlejší pracovní činnosti uzavřena byla, ve skutečnosti ale vybírání hotovosti od zákazníků nezabíralo téměř žádný čas a nebylo ani nikde vykazováno. Odměna za toto inkaso pak byla závislá na výši vybrané a dovezené částky a nikoliv na počtu hodin. Je tedy zřejmé, že odměna za inkaso peněz od zákazníků nebyla mzdou za práci přesčas a žalobce má za to, že pomocí této dohody žalovaný obcházel zákonná ustanovení o mzdě za práci přesčas.

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že odvolání důvodné není a pokud přesto došlo k částečné změně rozsudku, stalo se tak z jiných důvodů, než které byly namítány v odvolání.

Tvrzení žalobce, že i v době od 1. 11. 2007 do 31. 5. 2009 pracoval pro žalovaného mnohem více hodin, než by odpovídalo řádné zákonné pracovní době, se ukázalo během řízení před okresním soudem jako pravdivé. Přitom z listin předložených žalovaným bylo i za pomoci znalce zjištěno, že za tuto dobu se jednalo o celkem 1430,75 hodiny a bylo i zjištěno, kolik těchto přesčasových hodin připadá na jednotlivé měsíce a i dny. Proti těmto zjištěním ostatně žalovaný nijak nebrojil, pouze namítal, že „... odpracované hodiny, které žalobce vykazuje jako hodiny přesčasové, by byly odvedeny v rámci předmětné dohody (tedy dohody o vedlejší pracovní činnosti) a řádně žalobci zaplacený“. Toto tvrzení však nemůže obstát. Pokud by mělo být pravdivé, pak by to znamenalo, že žalobce odpracoval na základě zmíněné „dohody“ při inkasu peněz od zákazníků za dobu od 1. 11. 2007 do 31. 5. 2009, tj. za 19 měsíců, již zmíněných 1430,75 hodiny, to je průměrně za jeden měsíc asi 75 hodin a za jeden pracovní den (počítáno s 21. dnem do měsíce) asi 3 a půl hodiny, což je zjevně nemožné. Navíc je toto tvrzení žalovaného ve značném rozporu s jeho dalším tvrzením na jiném místě, kdy žalovaný pro případ, že by dohoda o vedlejší pracovní činnosti (dále jen DVPC) byla uznána za neplatnou, se domáhá vrácení částky 24.018 Kč, kterou údajně žalobci na základě této dohody za roky 2006 až 2009 včetně zaplatil – viz tabulka žalovaného na č.l. 19 spisu. Z této tabulky ovšem také plyne, že oněch hodin strávených žalobcem při práci podle DVPC za tyto 4 roky mělo být jen 234,5 (v r. 2006 celkem 68 hodin, v r. 2007 93,5 hodin, v r. 2008 73 hodiny a v r. 2009 ničeho), a za dobu od 1. 11. 2007 do 31. 5. 2009, o kterou jde v tomto sporu, by se jednalo, jak opět plyne z této tabulky, jen o 77 hodin práce podle DVPC. Je navíc otázkou, odkud žalovaný při sestavování této tabulky předložené soudu čerpal údaje o počtu hodin, když bylo v řízení zjištěno, že žádná evidence času stráveného při inkasu peněz od zákazníků vedena nebyla a žalobci byly vypláceny odměny v závislosti na výši vyinkasované částky (viz např. kolektivní smlouva na rok 2008, odstavec „Odměny řidičů“ na č.l. 127 spisu). A jestliže zde žádná evidence doby odpracované případně na základě DVPC nebyla, pak nelze ani uzavřít, že by část z 1430 přesčasových hodin připadlo právě na práce konané podle této dohody. Zde se zdůrazňuje, že ustanovení § 114 zákoníku práce, podle kterého „za dobu práce přesčas přísluší zaměstnanci mzda ... a příplatek nejméně ve výši 25 % průměrného výdělku“ je ustanovením kogentním, tedy závazným pro zaměstnavatele, pokud se nedohodli na poskytnutí náhradního volna – a takováto dohoda ani žalovaným tvrzena nebyla. Není vyloučeno, že k přesčasovým hodinám, které žalobce odpracoval, bylo přihlíženo při přiznávání prémie, jak plyne z výpovědi svědka Z [redacted] (č.l. 117), nelze ale nijak rozlišit, jakým procentem se případně přesčasové hodiny na výši prémie podílely, když zde o výši prémie rozhodovaly i jiné ukazatele – např. množství najetých kilometrů, co musel řidič nosit z auta, na jakou vzdálenost atd. A nemožnost tohoto rozlišení nemůže být vyložena k tíži žalobce, když je na žalovaném zaměstnavateli, aby prokázal, jak platil zaměstnance za práci přesčas.

Výše uvedené vede krajský soud k závěru, že zmiňovaná DVPC je právním úkonem neplatným, neboť obchází zákon (§ 18 zák. práce a § 39 obč. zákoníku). Konkrétně je obcházeno kogentní ustanovení § 114 zák. práce o povinnosti zaměstnavatele platit zaměstnanci za práci přesčas. Zároveň ale krajský soud spatřuje tuto DVPC neplatnou i z dalšího důvodu.

Lze připustit, že zaměstnanec v pracovním poměru bude mít uzavřenu se svým zaměstnavatelem – vedle pracovní smlouvy – i dohodu o vedlejší pracovní činnosti. Náplní

práce podle této dohody ale musí být činnosti, které jsou obsahově zcela rozdílné od prací sjednaných v pracovní smlouvě. Jinými slovy dohodu o vedlejší pracovní činnosti nelze platně sjednat na práce, které jsou součástí pracovní náplně kryté pracovní smlouvou. To plyne z logiky věci. Zde došlo ovšem k tomu, že žalobce, který v rámci pracovního poměru vykonával práci řidiče při rozvozu (dodávce) výrobků žalovaného, měl podle DVPC „vybírat peníze při rozvozu zboží“. To je ale činnost, kterou lze jen stěží oddělovat od pracovních povinností řidiče jako představitele (či zástupce) dodavatele zboží, zvláště pokud byl řidič svým zaměstnavatelem k výběru peněz pověřen. Protipólem dodání zboží je převzetí kupní ceny, obě tyto dílčí činnosti jsou součástí a obsahem kontraktu a nemá logiku, aby každou z těchto činností vykonával zaměstnanec na základě dvou různých právních vztahů se zaměstnavatelem. Při této logice, tedy pokud by soud vyjádřil s praxí žalovaného souhlas, by stejně tak bylo možno uzavřít pracovní poměr jen pro výkon práce „řízení automobilu“, zatímco nastupování do něho a vystupování by vykonával na základě jedné dohody o vedlejší pracovní činnosti, následné odnášení zboží k zákazníkovi na základě další dohody o vedlejší pracovní činnosti atd. I z těchto důvodů krajský soud vidí v uzavření předmětné DVPC snahu žalovaného vyhnout se povinnosti platit za výkon práce přesčas podle zákoníku práce i podle kolektivní smlouvy.

A nyní k otázce zápočtu částky 24.018 Kč. Pokud byla DVPC shledána neplatnou, pak je pravda, že by mělo dojít k vzájemnému vrácení plnění. Pokud tedy žalobce skutečně obdržel od žalovaného na základě této dohody částku 24.018 Kč, byla by zde – podle § 451 odst. 2. obč. zákoníku a § 324 zák. práce – povinnost žalobce toto plnění vydat. Zákoník práce má ale i ust. § 331, podle kterého platí, že vrácení neprávem vyplacených částek může zaměstnavatel na zaměstnanci požadovat, jen jestliže zaměstnanec věděl nebo musel z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně určené nebo omylem vyplacené. Aby tedy byl žalovaný úspěšný se svou obranou co do částky 24.018 Kč, muselo by být zřejmé, že žalobce tehdy, když každý měsíc určitou částku v rámci celkové mzdy, přebíral, věděl anebo musel předpokládat, že mu určitá část mzdy nepatří, že je omylem vyplácená atd. To ovšem lze jen stěží dovozovat, když žalobce nepochybně přebíral mzdu v dobré víře, a ostatně žalovaný ani nic takového ani netvrdil.

Důvodem, pro který byl rozsudek okresního soudu částečně změněn tak, že co do částky 39.638 Kč byla žaloba zamítnuta, byl zánik této části pohledávky žalobce, a to ke dni 19. 5. 2010. Jak totiž bylo během odvolacího řízení zjištěno, u téhož okresního soudu probíhá řízení o žalobě žalovaného proti žalobci o náhradu škody v částce 39.638 Kč a A. [redacted] M. [redacted] jako žalovaný, který nárok žalobce uznal, dne 16. 11. 2010 uplatnil u soudu námitku započtení části své pohledávky vymáhané v tomto řízení na [redacted] proti pohledávce uplatněné proti němu v řízení o náhradu škody. Obě pohledávky jsou splatné, resp. k 20. 5. 2010, kdy se stala splatnou pohledávka [redacted] již byla splatná také pohledávka A. M. [redacted] z titulu dlužné mzdy, a proto obě pohledávky se setkaly ve smyslu § 580 obč. zákoníku právě ke dni 20. 5. 2010. Proto byl rozsudek potvrzen jen co do přiznané částky 96.654 Kč (§ 219 o.s.ř.) a ve zbývající částce 39.638 Kč byl změněn podle § 220 odst. 1. písm. b/ o.s.ř. tak, že v tomto zbytku byla žaloba zamítnuta.

Protože co do částky 39.638 Kč zanikla pohledávka žalobce vůči žalovanému již ke dni 20. 5. 2010, bylo nutno změnit i výrok o úrocích z prodlení z jednotlivých měsíčních

dlužných mezd. Pohledávka žalovaného vůči žalobci ve výši 39.638 Kč byla započtena proti částkám dlužných měsíčních mezd počínaje listopadem 2007 (6.553 Kč) až po květen 2008 (8.449 Kč) a částečně i proti dlužné mzdě za červen 2008 (částkou 3.703 Kč z dlužné částky 6.900 Kč) a tomu bylo nutno uzpůsobit i výroky o úrocích z prodlení tak, jak plyne z výroku tohoto rozsudku.

Vzhledem k částečné změně rozsudku bylo nutno znovu rozhodnout o nákladech řízení před okresním soudem (§ 224 odst. 2. o.s.ř.), a to podle § 142 odst. 2. o.s.ř.

V odvolacím řízení byl žalobce úspěšný co do 71 % z předmětu odvolacího řízení, v 29 % byl neúspěšný, proto mu bylo přiznáno právo na náhradu 42 % nákladů. Ty dosáhly výše 39.910 Kč (30.470 Kč odměna advokáta, 3x 300 Kč paušálních náhrad výdajů, 8x 100 Kč za promeškaný čas /§ 3 odst. 1. bod 5. vyhl.č. 484/2000 Sb., § 13 odst. 3. a 4. vyhl.č. 177/1996 Sb./), náklad cestovního zástupce žalobce ke dvěma jednáním u odvolacího soudu po 516 Kč a 539 Kč a DPH 20 %. Z toho činí 42 % částku 16.762 Kč.

Konečně bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1. o.s.ř. o povinnosti obou účastníků nahradit náklady řízení státu, když žalobci byla započtena k dobru částka 3.000 Kč složená jako záloha na náklady znaleckého dokazování.

P o u č e n í : Proti výroku pod bodem I je dovolání přípustné jen tehdy, pokud by dovolací soud dospěl k závěru, že rozsudek má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (§ 237 odst. 1. písm. c/ o.s.ř.). Lze je podat do dvou měsíců od doručení rozsudku podáním k Okresnímu soudu v Náchodě a rozhodoval by o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

Proti ostatním výrokům není dovolání přípustné.

V Hradci Králové dne 12. ledna 2012

JUDr. Karel Kondr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

██████████